

DE VESTIR I D'ESTAR PER CASA

Proposta d'Andrea Martínez Arroyo i Joan Miquel Porquer Rigo. Amb la col·laboració de Francesco Politano, Ona Roca Navarro, Genona Sales García, Anna Sebastià Lorente, Ainoa Suárez Bailén i Alex Vilà Canal.

Activitat de cocreació artística realitzada el dijous **9 de desembre de 2021** a la **Plaça del Rei de Barcelona**, en el marc de les activitats d'Aprenentatge Servei de la Facultat de Belles Arts i del GIDC-ATESI de la Universitat de Barcelona, en el **Festival Internacional d'Art Sostenible de Catalunya – Drap-Art'21**.

Enunciat:

Creem una nova vestimenta a partir d'experiències viscudes durant els darrers dos anys, la relació amb el confinament i la pandèmia, a partir de teixits reciclats i per fer dialogar els espais públic i privat.

Materials:

Patrons base de diferents peces de vestir. Teixits, plàstics i d'altres materials reutilitzats procedents de la indústria de la moda. Marcadors permanents, màquines de cosir, agulles de cap, fil, ullers de llautó i cinta tèxtil de cotó, entre d'altres.

Context de treball:

Per «roba de vestir» o «d'arreglar» coneixem aquella indumentària que una persona porta quan va mudada. Sortir al carrer vestit amb roba bona és anar «endiumenjat». La roba «d'estar per casa», en canvi, és aquella que assimilem amb l'arribada al domicili, a la finalització de la jornada, a la comoditat –paradoxalment– de molts diumenges, de cap de setmana.

La situació de confinament domiciliari de 2020 va precipitar una hibridació entre l'espai públic i el privat. La necessitat de continuar treballant, d'assistir a les classes de l'escola o la universitat, mantenir-nos en contacte amb amics i familiars, ens va empènyer a la virtualitat i ens va fer repensar la nostra condició: no solament amb relació amb l'espai físic, sinó també amb altres aspectes com la nostra forma de vestir. La roba que associàvem a l'espai públic, la que mostraven als altres, la de sortir i vestir, va esdevenir per moltes persones també la pròpia de l'espai domèstic. La necessitat de vestir-nos com si *anéssim a fer feina* per asseure'ns a la cadira, al davant de l'ordinador, es convertí en motiu de conversa a videotrucades i xarxes socials.

Ja als anys vuitanta, l'artista Martirio cantava allò d'*arreglà pero informal*, on reivindicava vestir xandall amb tacons. A mitjans dels anys vint d'aquest segle, altres celebritats com Madonna popularitzarien l'*Sporty Chic*. Aquest esperit impregnà també els dies de tancament a casa... i succeí la hibridació en les vestimentes. Començarem a veure –o intuir furtivament– combinacions d'allò més estrofolàries: camises i corbates amb pantalons de pijama i sabatilles. Cercàvem –tots plegats– formes de conciliar la difusa frontera entre el que era espai públic i el que era espai privat.

Desenvolupament:

1. Situa't a l'espai públic. Ara mateix, a la Plaça del Rei de Barcelona. Envolta't de tots els estris i materials necessaris per a l'activitat, com si fos la teva habitació o el teu taller.
2. Pensa en els moments de confinament. Potser amb la perspectiva de mesos des de l'inici de la pandèmia o des de fa ben poc, si ho has hagut de fer darrerament.
3. D'entre els patrons, selecciona'n un que t'atregui per la seva forma i pel codi de vestimenta que representa: mudat, informal, familiar, antiquat, intemporal, *trendy*...
4. D'entre els teixits i plàstics, tria'n aquell que et retorni a l'experiència de confinament per la raó que sigui: per la seva textura o transparència, els sorolls que fa en manipular-lo, la seva rigidesa i color o la seva olor.
5. Trasllada el patró base sobre el material. Aplica-hi tres adjectius que li canviïn el sentit i que et permetin decidir quines modificacions hi afegeixes: butxaques, apèndixs, allargaments o escapçaments, supressions, combinatòries amb altres patrons o materials.
6. Cus i construeix la teva peça de vestir.
7. Quan la tinguis acabada, vesteix-la i passeja: fes de maniquí, executa una desfilada improvisada amb l'ajuda de les persones assistents. O exposa-la a l'espai públic com si fos gènere d'un *mercadillo*.
8. Emporta-te-la a casa posada i utilitza-la en una videotrucada, o surt de festa: amb la teva peça de vestir i d'estar per casa.

Per seguir-hi treballant:

Planteja't on podries col·locar la peça que has creat o on vestir-te amb ella per generar més discurs, controvèrsia, reflexió. Si l'espai està alineat, *apropia-te'n*!. Retorna a l'espai públic amb una mica del teu espai privat.

Referències:

Revisa el videoclip de la cançó *Sevillanas de los bloques* (1988), de Maribel Quiñones «Martirio» i Kiko Veneno; compara els videoclips de les cançons de Madonna *Like a Virgin* (1984) i *Hung Up* (2005); examina l'estètica de Bad Gyal, Putochinomarcón, Ladilla Rusa o Ojete Calor.

